

Следниятъ пътъ ще имате едно мълчаливо събрание. Всички ще бждете въ класъ точно на време, въ 7<sup>1/2</sup> ч. в., както обикновено, и ще прекарате половинъ часъ въ мълчание, до осемъ часа. Ще се поздравите тихо, безъ да говорите. Презъ деня можете да говорите, колкото искате, но дойде ли опредѣлениятъ часъ — пълно мълчание. Всѣки ще се успокои вътрешно и ще си представи, че е разрешилъ всички въпроси въ живота. Ще седне на мѣстото си тихъ и спокоенъ, ще мисли за великата хармония въ свѣта. Да мълчи човѣкъ, това е единъ отъ красивитѣ опити. Така той ще разбере силата на мълчанието. Въ мълчание човѣкъ може да върши чудеса. Чрезъ мълчанието, като вътрешна сила, човѣкъ може да помага на болни, на бедни и на страдащи. Обаче, ние не говоримъ за външното мълчание, но за онова дълбоко вътрешно мълчание, проникнато отъ вътрешенъ миръ въ душата. Чрезъ мълчание човѣкъ може да преодолява и най-голѣми мжнотии и препятствия. Колкото по-голѣми сж препятствията въ пътя на човѣка, толкова по-разумна срѣда го обикаля. Препятствията се причиняватъ отъ разумни сжщества, които иматъ за целъ да изпитатъ интелигентността и силата на човѣшката воля. Щомъ срѣщате препятствия, нѣма да се натъквате на тѣхъ, но ще ги заобиколите. Когато човѣкъ е въ срѣда на разумни сжщества, той има условия